
Fekete Richárd

KÉT SZERETKEZÉS

A mai második szeretkezés után
a nyelvemen volt egy hajszálad.
Az is a nyelvemen volt, hogy szeretlek,
végül minden elhagyta a számat,
tisztá jó, hogy ezt így össze lehet hozni.

Tudtad, hogy Mózes Könyvében
a kopaszság a tisztaságot jelenti?
Én arra gondolok, hogy neked sok
hajad van, és ha a mai második
szeretkezés után egy szál a
nyelvemen maradt, akkor azt
(a samponoddal együtt)
könnyen kezdtem el emészteni.

Ugyanilyen könnyű volt megemészteni,
hogy szeretlek, bár ez nem maradt a
nyelvemen. Szeretlek a meddőségig,
a hajhullásig, a halálig. Aztán most
arra gondolok, hogy ha egy nap
kétszer szeretkezünk, akkor aligha
lehet elkerülni a giccset
(egyben a könnyű szeretleket),
és arra is gondolok, hogy a samponod
a tisztaságot hivatott előidézni.

De ha a kopasz emberek a tiszták,
akkor mi nem vagyunk azok
(ahogy házasok sem), és akinek haját
kell mosni, az értelemszerűen nem tisztá,
szóval bűnös.

És ilyen értelemben – kedves jé! –
a tiszták valójában bűnösök,
a bűnösök pedig tiszták,
és mindez nem lehet véletlen,
ahogy a mai két szeretkezés sem.

Most nem vagy velem, alszol az
ágyon. Én verset írok, nem törődöm
veled, nem érintem a hajszáladat,
sem tisztátalan bőröd, én már csak
a tagadásokban, de tényleg!

És ha egyszer házasok leszünk,
a bűnt akkor se mossuk le magunkról,
bűnösök lesznek a gyerekek,
bűnösek közös szavaink, tárgyaink,
a könyvespolcon a Biblia. És
bűnös lesz a nyelv is, a nyelv, amely
talán egyedül bírja a szenvedést,
hiszen (rajtunk kívül) mindent el kell bírnia.

Vörös István

AUTÓS TEMETÉS

A Sanyival már vagy két napja ásunk. Pedig ásni nagyon utálok. De Sanyi se igen van ezzel másképp. A telep, ahová több mint egy hete kihozott minket a főnök, nincs sehol. Egyszerűen nem tudom megmondani, hol van. Pesten biztos nincs, mert idefelé láttam a kocsiból az áthúzott Budapest táblát, ami azt jelenti, hogy kijöttünk a városból. Meg különben se a pesti oldalon vagyunk, de hát nincs ez a hely Budán se. Körben mindenféle hegyek látszanak, de falu nincs a közelben. Házak azonban akadnak itt-ott elszórva ezen az inkább sík, alig hullámzó területen. A főnök azt mondta, hogy csak pár napra kell jönnünk, kettőt alusztok, állította, de már vagy két hete itt vagyunk. Nemrég szerezte meg ezt a kopár dombhátat, és azt mondta, nekünk csak egy kis rendet kell itt csinálnunk. Nos jó, csináljuk is, van itt egy picit faház, amit nem gyűjtöttek fel a fiúk, mikor a telep ostroma volt, abban alszunk a Sanyival.

Hogy miféle ostrom? Ó, hát semmi komoly. Ez amolyan nyugdíjastelep volt, nénikék, bácsikák hétvégi telkecskéi gyümölcsfákkal, pálinkafőzővel, unokáknak kitett gumimedencével. Amikor a főnök kinézte a területet, hogy itt végre lesz valami, a fele magától elpucolt, és elfogadta a vételárat, amit ajánlottunk neki. A többi vén marha azonban nem. Ellenálltak. Tiltakoztak. Akkor a fiúk kijöttek egy hétfőn, és felgyűjtöttek egy-két bodegát. Szerencsére nekem nem kellett bekapcsolódnom, nem nagyon bírom az ilyen gyors munkákat, meg aztán abban se vagyok biztos, hogy igazunk van-e. Márpedig nekem szenvedélyem az igazság. Következő hétvégén aztán körbejártak, és fele árat ígérték a leégett telkekért, de a többiért is. Akkor már csak egy család tartott ki, a főnök, aki nem egy erőszakos ember, rájuk hagyta. Maradjanak, ha akarnak. Most is ott éktelenkedik a telep kétharmadánál egy külön kis kerítés meg a házacska, ahová a vén majom a feleségével elsáncolta magát. Lehet, hogy légpuska is van náluk. Pedig főlöleslegesen keménykednek. Csak nem képzelik, hogy mi bántalmaznánk őket? Ha nem, nem. Később már semmit se fog érni a telkük, állítja a főnök, de ez már az ő bajuk.

Lehet, hogy majd gépek jönnek. Gépek. Hamarosan. Most egyelőre mi vagyunk itt, a Sanyi meg én. Először le kellett bontanunk a belső kerítéseket. A területünkön az utca is megszűnik, csak az erdő felől vezet be a maradék az öregek telkéig. Út egyetlen házzal. Addig a pontig kerítés zár le mindent. Ők szabadok. Mi szögesdróttal kerítjük be magunkat. A kis házban jól elférünk Sanyival. Két éjszakáról volt szó, de ki